

⁹. אומר:
שְׁתִי נְשִׁים שַׁלְקָחוּ קְנִין בָּעָרָבָה,
או שְׁנַתְנוּ דָמֵי קְנִין לְפָהָן –
לאיזו שִׁירָצָה כֶּהָן יִקְרִיב חֲטֹאת,
ולאיזו שִׁירָצָה כֶּהָן יִקְרִיב עֹלָה,
בֵּין מַשְׁמִים אֶחָד בֵּין מַשְׁנִים שָׁמוֹת.

٢/٣. חטאת העז נעשית למיטה, וחתאת בהמה למלחה.
עלת העז נעשית למלחה, ועלת בהמה למיטה.
אם שנֶה בָּזָה וּבָזָה - פָסּוֹל.

סדר קנים בָּקָר הוא:
החוּבָה - אֶחָד חֲטֹאת וְאֶחָד עֹלָה;
בְּגַדְרִים וּבְגַדְרוֹת - בְּלֹן עֲלוֹת.

איזהו בָּקָר?
האומר: "הָרִי עַלְיָה עֹלָה".
ואיזו היא גַדְבָּה?
האומר: "הָרִי זָו עֹלָה".

מה בין גַדְרִים לְגַדְרוֹת?
אלא שהגדרים:
מתו או גַגְבָּו - חַבִּים באחריותם;
ונְדַבּוֹת:
מתו או גַגְבָּו - אין חַבִּים באחריותן.

.... חטאת שנתערבה בעלה, ועולה בחטא,
אפלו אֶחָד בְּרֻבּוֹא - יָמוֹתוּ בָּלָם.

חטאת שנתערבה בחזובה –
איןبشر אלא במנון חטאות שנחזובה.
וכן עולה שנתערבה בחזובה –
איןبشر אלא במנון עולות שנחזובה.
בין שהחזובה מרובה והנדבה ממעטה,
בין שהנדבה מרובה והחזובה ממעטה,
בין ששתיהן שוות.

– בפה דברים אמורים? בחזובה ובנדבה,
אבל בחזובה שנתערבה זו בזו,
אתה לו ואחת לזו, שטיים לו ושתים לו,
של לו ושל ש לו –
מחיצה בשר, וממחיצה פָסּוֹל.
אתה לו ושתיים לו, ושל ש לו, ומאה לו –
המעט בשר.
בין משם אחד, בין משני שמות,
בין מאשה אחת, בין משתי נשים.

עכ"ז משם אחד? זיהה זיהה – משם אחד.
לדה ולדה, זיהה זיהה – משם אחד.
משני שמות?
לדה זיהה.

כיצד שתי נשים?
על זו לדה על זו לדה,
על זו זיהה ועל זו זיהה –
משם אחד.
משני שמות?
על זו לדה ועל זו זיהה.

⁹. קן סתוֹמה שְׁפָרָח מִמְגָה גּוֹלָל לְאֹוִיר,
או שְׁפָרָח בֵּין הַמְתּוֹת,
או שְׁמַת אֶחָד מְהָן –
יקח זוג לְשָׁנִי.

פָרָח לְבֵין הַקְרָבוֹת –
פָסּוֹל, וּפָסּוֹל אֶחָד בְּנֶגְדוֹ,
שְׁהָגּוֹל הַפּוֹרָח פָסּוֹל, וּפָסּוֹל אֶחָד בְּנֶגְדוֹ.

.... בַּיָּד?

שְׁתִי נְשִׁים:
לוֹז שְׁתִי קְנִים וּלוֹז שְׁתִי קְנִים,
פָרָח מְזֹז לוֹז – פָסּוֹל אֶחָד בְּהַלִּיכָתוֹ.
חַזָּר – פָסּוֹל אֶחָד בְּחַזִּירָתוֹ.
פָרָח וְחַזָּר, פָרָח וְחַזָּר – לא הַפְסִיד כָּלָם,
שְׁאַפְלוּ הֵן מַעֲרָבוֹת, אֵין פָחֹת מַשְׁתִּים.

– לוֹז אֶחָת, לוֹז שְׁתִים, לוֹז שָׁלֵשׁ,
לוֹז אֶרְבָּעָה, לוֹז חַמְשָׁה, לוֹז שָׁשׁ, לוֹז שָׁבע;
פָרָח מִן הָרָאשָׁוֹת לְשָׁנִיה, לְשָׁלִישָׁת, לְרַבִּיעָת,
לְחַמְּיִישָׁת, לְשָׁשִׁית, לְשָׁבִיעָת, חַזָּר –
פָסּוֹל אֶחָד בְּהַלִּיכָתוֹ וְאֶחָד בְּחַזִּירָתוֹ;
הָרָאשָׁוֹת וְהָשְׁנִיה – אֵין להָם כָּלָם.
הַשְּׁלִישָׁת יָשׁ לְהָאֶחָת,
הַרְבִּיעָת יָשׁ לְהָשְׁתִּים,
הַחַמְּיִישָׁת יָשׁ לְהָשְׁלֵשׁ,
הַשָּׁשִׁית יָשׁ לְהָאֶרְבָּעָה,
הַשָּׁבִיעָת יָשׁ לְהָשָׁשׁ.

פָרָח וְחַזָּר –
פָסּוֹל אֶחָד בְּהַלִּיכָתוֹ וְאֶחָד בְּחַזִּירָתוֹ;
הַשְּׁלִישָׁת וְהַרְבִּיעָת אֵין להָם כָּלָם,
הַחַמְּיִישָׁת יָשׁ לְהָאֶחָת,
הַשָּׁשִׁית יָשׁ לְהָשְׁתִּים,
הַשָּׁבִיעָת יָשׁ לְהָחַמְשׁ.

פָרָח וְחַזָּר –
פָסּוֹל אֶחָד בְּהַלִּיכָתוֹ, וְאֶחָד בְּחַזִּירָתוֹ;
הַחַמְּיִישָׁת וְהַשְּׁשִׁית אֵין להָם כָּלָם,
הַשָּׁבִיעָת יָשׁ לְהָאֶרְבָּעָה.
⁹. ^⁹ ^⁹ ^⁹:
הַשָּׁבִיעָת לֹא הַפְסִיד כָּלָם.

ונאם פָרָח מִבֵין הַמְתּוֹת לְכָלָם –
הַרְיָ בָּלָם יָמוֹתָנוּ.

גֶּן קְוִוָתִים וְקָנוּ מִפְרַשָתָה:
פָרָח מִן הַסְתוּמָה לְמִפְרַשָתָה - יְקָח זָוג לְשָׁנִי.
חִזְר אֲוֹ שְׁפָרָח מִן הַמִּפְרַשָתָה רַאשָׁוֹ –
הַרְיָ בָּלָם יָמוֹתָנוּ.

הַחְטָאת מִפְנִים וְעַוְלָה מִפְנִים וְסִתוּמָה בְּאַמְצָעָה:
פָרָח מִן הַאַמְצָעָה לְאַדְדִין, אַחֲד הַיָּלֵךְ וְאַחֲד הַיָּלֵךְ –
לֹא הַפְסִיד בְּלוּם, אֲלָא יָאמֶר:
זֶה שְׁהָלֵל אֶצְל חַטָּאות - חַטָּאת,
זֶה שְׁהָלֵל אֶצְל עֲוֹלוֹת - עֲוֹלה.

חִזְר לְאַמְצָעָה - הַאַמְצָעִים יָמוֹתָנוּ.
אַלְוִי יָקְרָבוּ חַטָּאות, וְאַלְוִי יָקְרָבוּ עֲוֹלוֹת.
חִזְר (או שְׁפָרָח) מִן הַאַמְצָעָה לְאַדְדִין –
הַרְיָ בָּלָם יָמוֹתָנוּ.

אַיִן מִבֵיאֵין תּוֹרִין בְּנֵגֶד בְּנֵי יוֹנָה,
וְלֹא בְּנֵי יוֹנָה בְּנֵגֶד תּוֹרִין.

כַּיִצְדְ ?
הָאֲשָׁה שְׁהָבִיאָה חַטָּאתָה תּוֹר וְעַוְלָתָה בֵּן יוֹנָה –
תְּכַפֵּל וְתְּבִיאָה עַוְלָתָה תּוֹר.
עַוְלָתָה תּוֹר וְחַטָּאתָה בֵּן יוֹנָה.
תְּכַפֵּל וְתְּבִיאָה עַוְלָתָה בֵּן יוֹנָה.
הַלּוֹלְכִין אַחֲר הַרְאָשָׁוֹן.

הָאֲשָׁה שְׁהָבִיאָה חַטָּאתָה, נִמְתָּה –
יָבִיאֵו הַיּוֹרְשִׁין עַוְלָתָה;
עַוְלָתָה, נִמְתָּה –
לֹא יָבִיאֵו הַיּוֹרְשִׁין חַטָּאתָה.

– ٤/٤ –

בְּמַה דְבָרִים אַמְוֹרִים ?
בְּכָהָן גַּמְלָר;

אָבָל בְּכָהָן שָׁאַיְנוּ גַּמְלָר,
אַחֲת לְזֹז וְאַחֲת לְזֹז,
שְׂתִים לְזֹז וְשְׂתִים לְזֹז,
שֶׁל שֶׁל זֹז וְשֶׁל שֶׁל זֹז –
עַשְׂה בָּלָן לְמַעַילָה –

מִחְצָה כְּשָׂר, וּמִחְצָה פְּסוּל;

בָּלָן לְמַטְ�וָן - מִחְצָה כְּשָׂר, וּמִחְצָה פְּסוּל;

חִצִּים לְמַעַילָה, וְחִצִּים לְמַטָּה,

אַת שְׁלִמְמָדָה –

מִחְצָה כְּשָׂר, וּמִחְצָה פְּסוּל;

וְאַת שְׁלִמְמָה –

מִחְצָה כְּשָׂר וּמִחְצָה פְּסוּל.

... אַחֲת לְזֹז, וְשְׂתִים לְזֹז, וְשֶׁל שֶׁל זֹז, וְעַשְׂרֵן לְזֹז, וּמָה לְזֹז,

עַשְׂה בָּלָן לְמַעַילָה –

מִחְצָה כְּשָׂר, וּמִחְצָה פְּסוּל;

בָּלָן לְמַטְ�וָן –
מִחְצָה כְּשָׂר, וּמִחְצָה פְּסוּל;
חִצִּים לְמַעַילָן, וְחִצִּים לְמַטְ�וָן –
הַמְרֻבָּה כְּשָׂר.

זֶה הַכְּלֵל:
כָל מִקּוֹם שָׁאַתָּה יְכוֹל לְחַלּוֹק אֶת הַקְנִין,
וְלֹא יְהוּ מִשְׁלָא אָשָׁה אַחֲת بֵּין מַלְמָעָלָן בֵּין מַלְמָטָן –
מִחְצָה כְּשָׂר, וּמִחְצָה פְּסוּל.
כָל מִקּוֹם שָׁאַתָּה יְכוֹל לְחַלּוֹק אֶת הַקְנִין,
עַד שִׁיחָיו מִשְׁלָא אָשָׁה אַחֲת בֵּין מַלְמָעָלָן בֵּין מַלְמָטָן –
הַמְרֻבָּה כְּשָׂר.

– חַטָּאת לְזֹז וְעַוְלָה לְזֹז,
עַשְׂה בָּלָן לְמַעַילָן –
מִחְצָה כְּשָׂר, וּמִחְצָה פְּסוּל;
בָּלָן לְמַטְ�וָן –
מִחְצָה כְּשָׂר, וּמִחְצָה פְּסוּל;
חִצִּים לְמַעַילָן, וְחִצִּים לְמַטְ�וָן –
שְׁתִיְהָן פְּסָולָות,
שָׁאַנְיָ אָוָרָ:

חַטָּאת קְרָבָה לְמַעַילָן, וְעַוְלָה לְמַטְ�וָן.
גֶּן חַטָּאת וְעַוְלָה וְסִתוּמָה וְמִפְרַשָתָה,
עַשְׂה בָּלָן לְמַעַילָן –
מִחְצָה כְּשָׂר, וּמִחְצָה פְּסוּל;
בָּלָן לְמַטָּה –
מִחְצָה כְּשָׂר, וּמִחְצָה פְּסוּל;
חִצִּים לְמַעַילָן, וְחִצִּים לְמַטָּה –
אַיִן כְּשָׂר אֶלָּא סִתוּמָה,
וְהַמְנִין שְׁבָחוּבָה בְּינֵיהֶן.

הַחְטָאת שְׁגַנְתְּעַרְבָּה בְּחוּבָה –
אַיִן כְּשָׂר אֶלָּא מִנְנִין עַוְלוֹת שְׁבָחוּבָה.
חוּבָה שְׁנִים בְּחוּטָאת –
מִחְצָה כְּשָׂר, וּמִחְצָה פְּסוּל.
חוּטָאת שְׁנִים בְּחוּבָה –
הַמִּנְנִין שְׁבָחוּבָה כְּשָׂר.

וְכָנָעָן שְׁנִים בְּחוּבָה –
אַיִן כְּשָׂר אֶלָּא מִנְנִין עַוְלוֹת שְׁבָחוּבָה.
חוּבָה שְׁנִים בְּעַוְלָה –
מִחְצָה כְּשָׂר, וּמִחְצָה פְּסוּל.
עוֹלָה שְׁנִים בְּחוּבָה –
הַמִּנְנִין שְׁבָחוּבָה כְּשָׂר.

וְהַאֲשָׁה שְׁאַמְרָה:
”הַרְיָ עַלְיָ קָנוּ כְּשָׂאַלְד זָכָר”,
יְלָדָה זָכָר - מִבְאָה שְׁתִי קְנִים,
אַחֲת לְגַדְעָה וְאַחֲת לְחוּבָה.
נִתְגַּנְתָּם לְכָהָן,

וְהַכְּהָן צָרֵיךְ לְעַשּׂוֹת שֶׁל שְׁפִירִידּוֹת מַלְמָעָלָן וְאַחֲת
מַלְמָטָן,

לֹא עַשְׂה בָּנָן,
אַלְאָ עַשְׂה שְׁתִים לְמַעַילָן וְשְׁתִים לְמַטָּה,
וְלֹא נִמְלָך –
אַרְיכָה לְהַבְּיאָה עוֹד פְּרִידָה אַחֲת,

אמר $\frac{5}{8}$ כי קולו שבעה;
זה הוא שאמרי:
בשווה חי קולו אחד, ובשווה מת קולו שבעה.

כיצד קולו שבעה?
שתי קרני, שתי חצוצרות; שתי שוקיו, שני חללי;
עורו לתוף; מעיו לנבלים; בני מעיו לכנורות.
 $\frac{5}{8} \cdot \frac{2}{3} = \frac{5}{12}$: אף צמרו לתוכלת.

$\frac{5}{8} \cdot \frac{5}{6} = \frac{25}{48}$ אומר:
זקни עם הארץ,
כל זמן שפזקינו, דעתן מטרפת עליון,
שנאמר (איוב יב, כ)
"מסיר שפה לנאמנים וטעם זגנים יכח".
אבל זקни תורה אין כן,
אלא כל זמן שפזקינו, דעתן מתישבת עליון,
שנאמר (שם שם, יב)
"ביששים חכמה וארכז ימים תבונה".

ויקריבנה למעלו;

מן אין אחד.

משני מניין - תביה שתים.

פרשה נדרה –
צריכה להביא עוד של ש פרידות;
מן אין אחד.

משני מניין –
תביה ארבע.

קבעה נדרה –
צריכה להביא עוד חמיש פרידות;
מן אין אחד.

משני מניין –
תביה שש.

נתנותם לפהו, ואין ידוע מה נתנו,
הלא הפה ועשה, ואין ידוע מה עשה –
צריכה להביא עוד ארבע פרידות נדרה,
ושתים לחובתה, וחטאת אחת.
 $\frac{5}{8} \cdot \frac{2}{3} = \frac{5}{12}$ אומר: שתי חטאות.

$\frac{1}{2} \cdot \frac{1}{2} = \frac{1}{4}$

לפי $\frac{1}{4}$ $\frac{1}{4}$ $\frac{1}{4}$ $\frac{1}{4}$